

бръщанье, допуца догадка, че глаголица-та не съвѣмъ ново, органически устроено произведение на изобрѣтателенъ духъ.

§ 6. Исторія-та на свои-тѣ страны не записала опредѣлительно, отъ кого, въ коя година и въ кою мѣсто не съставена глаголица-та, да са определи сичко туй останало въ дѣлъ на учены-тѣ изслѣдованія и съображенія. При сичкы-тѣ обширны и добросвѣтны разыскванія на учены-тѣ, които са-свършватъ съ едни домыслы и догадки, име-то на съставителя на глаголица-та остава до сега неизвѣстно; а време-то и мѣсто-то на нейно-то съставянье опредѣлява-са само приблизително, ако и доволно достовѣрно.

До предъ нѣколко време отъ днесъ, комахай сичкы-тѣ славенисты полагахъ, че глаголица-та, по време-то на происхожданье-то си, макаръ и да не не была по-стара отъ кирилица-та, но твърдѣ доближавала до най-древнія (X—XI в.) нейнъ періодъ, именно до втора-та половина на X-ыя вѣкъ. Осевень други доказателства, за убѣжденіе въ туй привождахъ и глаголекъ-тѣ подпись на Иериссекаго свещеника Георгія подъ гръцкый документъ отъ 982 г., който въ Иверскыя мнастырь на Аѳонска-та гора былъ разгледанъ и преписанъ (въ 1845 — 1846 г.) отъ архимандрита Порфирія Успенекы. За таквази древность на глаголица-та туй мнѣніе бѣше господствующе и го поддържаше самъ П. 1. Шафарикъ съ остроумны догадки. За отечество на глаголица-та той полагаше тогази не Българіѣ, при сичка-та очевидна древность на нейны-тѣ до сега извѣстны глаголекы паметници,